

[Handelsministeren.]

vendt sig for at faa de 3 Mill. Kr. og gjort det med den Begrundelse, at ny Produktion skulde sættes ind, saa gik jeg over til Direktøren i Landmandsbanken og sagde til ham, at det forekom mig noget ejendommeligt, at Burmeister & Wain var i Pengevanskeligheder og vilde have 3 Mill. Kr. i Handelsministeriet, for jeg vidste, at Firmaet havde en stor Kassekredit, en Blancokredit i de tre Banker tilsammen, og jeg lod falde en Bemærkning om, at det rimeligste vilde jo være, at Bankerne udvidede deres Kredit, saaledes at jeg ikke behøvede at beskæftige mig med dette Spørgsmaal.

Det viste sig, at Bankerne ikke havde nogen Lyst til at udvide deres Kredit, den var begrænset til de 9 Mill. Kr., og der er altsaa ikke Tale om, at jeg standsede nogen Kreditgivning i nogen af Bankerne, eller at jeg foregreb noget som helst. Der var kun Tale om dette ganske naturlige, at jeg forhørte mig paa rette Sted om, hvorledes det forholdt sig med Burmeister & Wain's Kredit i Bankerne, og hvorledes de saaa paa Firmaet.

Hvis nu, som jeg allerede gentagne Gange har sagt, Forholdet havde været dette, at Burmeister & Wain paa rette Maade kunde redegøre for og faktisk paa-vise, at de skulde bruge de 3 Mill. Kr., som de skulde laane i Handelsministeriet, til virkelig Udvidelse, ja, saa var der heller ikke noget i Vejen for, at jeg ifølge den Beføjelse, jeg havde i Henhold til Loven, kunde have givet den Kaution, men det kom aldrig dertil. Jeg fik aldrig andet end en mundtlig Henvendelse, den skriftlige Henvendelse, som man kunde bygge noget paa, og som kunde foranledige mig til at tage Affære, kom først den 4. November.

Formanden: Da der er blevet bedt om Ordet, skal jeg her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det fortsættes Kl. 7³⁰ i Aften.

Mødet udsat Kl. 5²⁵.

Mødet fortsat Kl. 7³⁰.

Forhandlingerne genoptoges.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke. Hvis der ikke begæres Afstemning, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet.

Christmas Møller: Jeg har kun nogle ganske faa og korte Bemærkninger at gøre i Fortsættelse af den Debat, som fandt Sted i Eftermiddagsmødet, og under hvilken den højtærede Handelsminister søgte at give det Udseende af, at jeg i de Bemærkninger, jeg havde at gøre til Ministeren, vilde lægge Ansvar for Vanskelighederne i Burmeister & Wain over paa Ministeren. Dette er fuldkommen urigtigt; det har overhovedet ikke ligget indenfor min Tanke; thi det er klart, at det private Selskabs Vanskeligheder maa det private Selskabs Ledelse have Ansvar for. Men det private Selskab maa paa samme Maade som andre have fuld Ret til at henvise til, hvorledes Konjunkturerne er gaaet imod, hvorledes Vanskelighederne har taarnet sig op overfor Selskabet. Derfor har jeg ment, at det var fuldkommen urimeligt, naar den højtærede Minister og andre søgte at vælte sig over Burmeister & Wain's Ledelse uden at erkende disse faktisk tilstedeværende Forhold.

Jeg har haft Ret til — og der er jo ogsaa andre ærede Medlemmer af det høje Ting, som har ment at have Ret dertil — at rette Spørgsmaal til den højtærede Minister om hans Administration og den Maade, hvorpaa han har behandlet hele denne Sag. Jeg synes, det er fuldkommen urimeligt, at den højtærede Minister og andre mener, at det ikke er naturligt for os at spørge; jeg kunde jo ganske simpelt raade Ministeren og andre til at tænke en lille Smule over, hvor ivrige de var, da de var i Opposition, til at spørge andre og rette Anklager mod andre.

Det, jeg har sagt til Ministeren og gerne vil gentage her, er dette: Der kan efter min Opfattelse ikke være fjerneste Tvivl om, at da Burmeister & Wain paa et tidligt Tidspunkt i 1932, maaske oven i Købet tidligere, maaske oven i Købet i 1931, henvender sig hos Ministeren angaaende sine